

Vår saksbehandler

Kathrine Hatlen Tanbjør, ktanbjor@mil.no
+47
FMA/SSU-STAB/JURIDISK SEK

Vår dato

2024-08-16

Vår referanse

2023/044332-007/FORSVARET/ 720

Tidligere dato**Tidligere referanse****Til**

Forsvarsdepartementet
Glacisgata 1
0150 OSLO
Norge

Kopi til

Forsvarets forskningsinstitutt
Forsvarsbygg
Forsvarsstaben

Høringsinnspill andre delutredning - NOU 2024:9

1 Bakgrunn

Nærings- og fiskeridepartementet har sendt på høring anskaffelsesutvalgets andre delutredning, NOU 2024:9 Ny lov om offentlige anskaffelser. Forsvarsdepartementet (FD) ønsker å koordinere høringen med etatene, og har i brev av 10. juni 2024 (se doculive nummer 2023044332-6) bedt om etatenes syn på anskaffelsesutvalgets vurderinger og forslag. ForsvarsmaterieLL (FMA) inngir med dette høringsinnspill til delutredningen.

FMA har tidligere kommet med innspill til første delutredning som gjaldt ny struktur for regelverket, ny formålsbestemmelse, tydeliggjøring av bestemmelsene om samfunnshensyn samt forenkling av regelverket over, men særlig under EØS-terskelverdi.

Andre delutredning gjelder spørsmål om sikkerhet og beredskap, lokale og regionale leverandører, åpenhet om eierskap og skatt, geografisk virkeområde for regelverket, og reglene om avvisning og håndheving.

På et overordnet nivå mener FMA at anskaffelsesutvalgets forslag i andre delutredning er gode, sett i lys av det mandatet som er gitt. FMA slutter seg til mange av forslagene. Det er positivt og viktig at utvalget peker på den fleksibiliteten som ligger i regelverket for å gjøre gode anskaffelser og ivareta sikkerhet og beredskap. Likevel har vi enkelte merknader og innspill til forslagene.

2 Innspill til anskaffelsesutvalgets forslag

2.1 Sikkerhet og beredskap:

Utvalget er bedt om å tydeliggjøre muligheten for å stille krav i offentlige anskaffelser for å ivareta hensyn til beredskap og nasjonale sikkerhetsinteresser. Kort oppsummert konkluderes det med at dagens regelverk ikke er til hinder for at nasjonale myndigheter har en bred tilnærming til beredskap og sikkerhet, men utvalget presiserer at dette hovedsakelig må skje i et europeisk perspektiv.

Utvalget mener dagens anskaffelsesregelverk gir vesentlig handlingsrom for å ivareta beredskapshensyn og nasjonale sikkerhetsinteresser. Etter utvalgets syn er det likevel ikke adgang til å

Postadresse

Postboks 800 Postmottak
2617 Lillehammer
Norge

Besøksadresse

Grev Wedels plass 1
0151 OSLO
Norge

Sivil telefon

/

Militær telefon

0510 3003

Epost/ Internett

postmottak@fma.no
www.fma.no

Organisasjonsnummer

NO 916 075 855

Vedlegg

bruke hensyn til beredskap og sikkerhet som grunnlag for å forbeholde kontrakter til nasjonale leverandører. Slik FMA forstår det legger utvalget til grunn i punkt 4.1 på side 98 i NOUen at EØS-avtalens unntaksbestemmelser, (derogasjonshjemlene) utenom artikkel 123 ikke kan rettfærdiggjøre at offentlige kontrakter «forbeholdes nasjonale leverandører». Forsvarsmateriell har to merknader til dette utsagnet: For det første er det uklart hva som menes med nasjonale leverandører. Begrepet nasjonal leverandør er ikke legaldefinert og kan bety ulike ting beroende på kontekst. Én mulig tolkning er at norsk selskapsform er valgt, en annen er at selskapets hovedkontor er i Norge. En annen mulig tolkning er at leverandøren skal ha virksomhet av et visst omfang i Norge. I sikkerhets- og beredskapsmessig sammenheng vil det være av stor betydning hva man definerer som en nasjonal leverandør, og dermed hvilke krav man vil stille i en anskaffelse for å sikre at leverandøren kan yte tilstrekkelig beredskap.

For det andre er FMA uenige i utvalgets synspunkt om at det ikke kan stilles krav om at kontrakter forbeholdes nasjonale leverandører i medhold av EØS-avtalens unntaksbestemmelser utenom artikkel 123. Dette fremstår ikke å være gjeldende rett i EU og det vises for eksempel til EU-domstolens sak 72/83 «Irish Petroleum». I saken legges det til grunn at nasjonale beredskapshensyn er et legitimt hensyn å ta, og at hensynet kan gi grunnlag for å favorisere nasjonale leverandører. Likeledes må det være tillatt – i særskilte tilfeller – å forbeholde offentlige kontrakter til nasjonale leverandører. Forutsetningen er at tiltaket er egnet til å ivareta nasjonale sikkerhets- og beredskapshensyn og at ikke disse hensynene kunne vært ivaretatt på annen måte. Terskelen for å forbeholde slike kontrakter til nasjonale leverandører er selvsagt høy, men det er likevel tillatt å gjøre det i visse tilfeller.

Utvalget foreslår at sikkerhet og beredskap tas inn som en del av formålsbestemmelsen i nye lover på anskaffelsesområdet. FMA støtter forslaget om å utvide formålsparagrafen i ny lov om offentlige anskaffelser. Endringen vil bidra til økt synliggjøring, og bevisstgjøring av at hensynet til beredskap og sikkerhet er relevant også for offentlige oppdragsgivere som gjennomfører sivile anskaffelser.

FMA støtter også utvalgets forslag om å oppdatere dagens veileder om sikkerhet i offentlige anskaffelser. Mange offentlige oppdragsgivere har ikke et bevisst forhold til bruk av beredskapshensyn og nasjonale sikkerhetsinteresser i offentlige anskaffelser. En helhetlig oppdatering av veilederen kan være et godt tiltak for at slike vurderinger i større grad blir rutinepregede også i sivile anskaffelser. Blant annet bør det gis veiledning om hvordan man innenfor rammene av anskaffelsesregelverket kan sørge for at informasjon som ikke er gradert, men som det likevel er av sikkerhetsmessig betydning at ikke spres åpent ut til omverden kan beskyttes innenfor rammene av en anskaffelsesprosess. Det bør også gis veiledning på hvordan bestemmelsen i utvalgets forslag til ny anskaffelseslov § 8-1(1) bokstav d kan praktiseres, herunder når unntaket kan benyttes og hvilke «særlige sikkerhetstiltak» som kan gi grunnlag for å gjøre unntak fra regelverket. Dette unntaket kan være relevant for forsvarssektorens sivile anskaffelser, herunder for anskaffelser til spesialstyrkene.

Utvalget ønsker ikke å innføre en egen bestemmelse som sier konkret hvilke krav som kan stilles til sikkerhet og beredskap i anskaffelser. Dette vil etter utvalgets syn ikke tilføre noe av rettslig betydning, og heller tilføre unødvendig ekstra lovbestemmelser til et allerede komplisert regelverk. I stedet nøyer utvalget seg med å vise til forsvars og sikkerhetsforskriften § 8-8 hvor det allerede er gitt slike særlige regler. FMA er enig i at det virker overflødig med en egen bestemmelse om dette i ny lov om offentlige anskaffelser.

2.2 Lokale og regionale leverandører:

Utvalget understøtter viktigheten av å tilrettelegge for lokale og regionale leverandørers deltakelse i offentlige anskaffelser. f. eks gjennom hensiktsmessig oppdeling av kontrakter. Dette vil blant annet være viktig for å få til det grønne skiftet. FMA er enig med utvalget, og vil også fremheve at lokale og regionale leverandørers deltakelse i offentlige anskaffelser er viktig i et sikkerhets- og beredskapsperspektiv.

For anskaffelser under EØS-terskelverdi kan kontrakter øremerkes til lokale og regionale leverandører. Etter utvalgets syn vil oppdragsgiver ha økt fleksibilitet i anskaffelser under EØS-terskelverdi som følge av at dette regelverket er mindre detaljert. Utvalget presiserer at oppdragsgiver fremdeles må overholde lovens krav om at anskaffelsen skal skje på markedsmessige vilkår, samt at de ikke kan favorisere en leverandør over tid. Det kan svekke konkurransen, og slik stride mot formålet om effektiv og bærekraftig bruk av samfunnets ressurser. Dette kan i praksis medføre at kontrakter likevel ikke kan forbeholdes lokale og regionale leverandører. FMA er enige i disse betraktningene. Etter FMA sitt syn er dette først og fremst noe offentlige oppdragsgivere må avdekke og hensynta ved planlegging av anskaffelsene sine.

For anskaffelser over EØS-terskelverdi må krav som stilles for at lokale og regionale leverandører skal kunne delta stilles innenfor rammen av regelverket, og på en måte som ikke favoriserer nasjonale leverandører i strid med regelverket. Utvalget minner blant annet om at EØS-avtalen åpner for at kontrakter deles opp for å gjøre det enklere for små og mellomstore bedrifter å delta. Dette er FMA helt enige i.

Utvalget er tydelige på at offentlige kontrakter som er omfattet av EØS-avtalen ikke kan forbeholdes nasjonale og regionale leverandører. FMA mener utvalget, for klarhetens skyld, kunne vært tydeligere på problemstillingens side til relevante unntaksbestemmelser i regelverket slik som EØS-avtalen art. 123.

Utvalget poengterer at det er adgang til å stille objektive tildelingskriterier som etter omstendighetene vil være fordelaktig for lokale og regionale leverandører. F. eks når disse retter seg mot klima og/eller beredskap. Slik FMA ser det kan oppdragsgiver i teorien spisse konkurransen mot lokale og regionale leverandører ved å stille godt planlagte krav og kriterier. Kravene må alltid være saklige sett i lys av anskaffelsen, og hensikten bak å stille dem kan ikke være å ekskludere andre, ref. kravet til objektivitet. Denne teoretiske muligheten til å rette konkurransen mot enkelte aktører gjennom krav og kriterier er det neppe mulig å regulere seg helt bort i fra.

2.3 Avvisning:

Utvalget foreslår ikke store endringer i dagens regler om avvisning. På overordnet nivå er det foreslått språklige presiseringer for at enkelte bestemmelser skal harmonere bedre med norsk lovtradisjon. I tillegg er det foreslått enkelte presiseringer for at ordlyden i den norske lovteksten skal ligge tettere opp mot direktivets ordlyd, uten at dette er ment å innebære realitetsendringer i regelverket. FMA mener slike justeringer er hensiktsmessig, og det vil kunne virke oppklarende i den grad det har vært tvil om innholdet i de norske bestemmelsene.

Etter dagens forskrift om offentlige anskaffelser (FOA) § 24-2 (4) kan oppdragsgiver i gitte tilfeller unnlate å avvise en leverandør som de ellers vil ha en plikt til å avvise. Det er foreslått å heve terskelen for å unngå avvisning fra «*allmenne hensyn*» i dagens forskrift, til «*tvingende allmenne hensyn*» i ny lov. Den hevede terskelen samsvarer med direktivets ordlyd og det er etter FMA sitt syn en fin presisering.

I tillegg til oppdragsgivers plikt til å avvise leverandører har oppdragsgiver også en rekke frivillige avvisningsgrunner angitt i FOA § 24-2 (3). Et tilfelle er der leverandøren har begått «*alvorlige eller gjentatte brudd*» på bestemmelser om miljø, arbeidsforhold og sosiale forhold. I mangel på en klar klassifisering av alvorlighetsgrad i direktivteksten foreslår utvalget å ikke videreføre kravet om «*alvorlige eller gjentatte*» brudd i ny lovtekst. Dette er ikke ment å innebære at ethvert brudd på slike forpliktelser vil medføre en avvisningsrett for oppdragsgiver, men bruddet må vurderes i lys av forholdsmessighetsprinsippet. FMA mener dette er et fornuftig grep fra utvalgets side, særlig i lys av det økte nasjonale og internasjonale fokuset på klima og miljø, samt sosiale forhold.

Når det gjelder avvisningsgrunner som knytter seg til forhold ved selve tilbudet foreslår utvalget å videreføre bestemmelsen om avvisning av tilbud som inneholder vesentlige avvik fra konkurransedokumentene. FMA støtter dette forslaget da det er en viktig avvisningsbestemmelse som benyttes mye i praksis.

Referansegruppen, med henvisning til forenklingsutvalgets tidligere forslag, har foreslått at det bør innføres en generell regel om at avvik fra absolutte krav alltid vil anses som vesentlige avvik. Utvalget velger å ikke ta dette innspillet til følge, og i den forbindelse kommenterer de også den pågående diskusjonen om når krav i kravspesifikasjon som hovedregel bør være oppfylt. Utvalget er delt i spørsmålet, men flertallet mener at kravene som hovedregel skal være oppfylt på tilbudstidspunktet med mindre annet er spesifisert i konkurransegrunnlaget. FMA hadde helst sett at utvalget kom med tydelige føringer for hvordan denne regelen skal praktiseres for fremtiden.

2.4 Håndhevingssystemet:

Utvalget har vurdert hvilke endringer som bør gjøres i dagens håndhevingssystem for å legge enda bedre til rette for hurtig behandling av klager før kontrakt inngås, både av hensyn til leverandørene og oppdragsgivere.

Utvalget ønsker å flytte håndhevingen til før kontrakt inngås for å redusere grunnlaget for etterfølgende søksmål. De fremmer to alternative løsninger på dette:

- 1) Vesentlig forenkle reglene for midlertidig forføyning og etterfølgende prøving av hovedkravet i tingretten.
- 2) Legge oppgaven med prekontraktuell håndheving til klagenemnda for offentlige anskaffelser (heretter KOFA) gjennom at klagenemndas avgjørelser blir bindende og klage gis suspensiv virkning.

Utvalget viser til at en revidering av domstols modellen ikke vil kunne tilby den spesialiserte kompetansen som KOFA tilbyr. Videre vises det til at KOFA tilbyr skriftlig behandling hvilket fjerner behovet for geografisk tilhørighet til domstoler. KOFA er dermed lettere tilgjengelig for lokale og regionale leverandører. Utvalget ønsker derfor å legge oppgaven med prekontraktuell håndheving til KOFA i tillegg til domstolene som i dag eksklusivt kan avsi bindende avgjørelser. FMA vil bemerke at anskaffelsesregelverket er omfattende, og av mange oppfattes som kompleks. Vi mener derfor generelt at den spesialiserte kompetansen KOFA har er viktig for å sikre riktig håndhevelse av regelverket. Denne oppfatning støttes av antall klager nemnda mottar årlig. Vi mener likevel ikke det er hensiktsmessig å legge den prekontraktuell håndhevingen til KOFA, med alle de tilhørende endringene som er foreslått.

Som ett ledd i å flytte den prekontraktuelle håndhevingen til KOFA foreslår utvalget at klagenemnda i tillegg til domstolene skal kunne treffe midlertidige beslutninger og sette til side oppdragsgivers beslutninger, dersom saken er kommet inn til nemnda eller retten før kontrakt er inngått, se forslag til ny § 25-2 (2). Dette vil innebære at klagenemndas avgjørelser gjøres bindende. På denne måten kan flere feil rettes før de får betydning for tildeling av kontrakt, og man kan begrense behovet for etterfølgende erstatningssøksmål. Det er FMA sin oppfatning at de fleste offentlige oppdragsgivere har stor respekt for den spesialkompetansen som nemnda innehar. Det er sjelden at KOFA sine avgjørelser ikke tas til følge, eller at de overprøves av oppdragsgiver uten at saken først prøves for tingretten. Slik FMA ser det kan det derfor argumenteres for at endringen hovedsakelig vil lovfeste dagens praksis.

Det er også foreslått at klager til KOFA gis automatisk suspensiv virkning. Det er FMA sin oppfatning at de fleste oppdragsgivere allerede samtykker til å utsette kontraktsignering i påvente av prioritert behandling hos KOFA. Endringen vil dermed støtte opp under det som allerede praktiseres av mange oppdragsgivere. Videre vil en slik endring redusere behovet for midlertidig forføyninger for domstolene, da forføyningssaker ofte kun har som hensikt å stoppe kontraktsignering. Forføyningssaker for domstolene er gjerne en tidkrevende prosess. Det er også åpnet for at

oppdragsgivere kan be KOFA om at den midlertidige suspensjonen oppheves. Forslaget kan dermed tenkes å ha en tidsbesparende effekt forutsatt at det virker etter sin hensikt.

På den annen side vil de foreslåtte endringene etter FMAs syn trolig føre til økt tilførsel av saker for KOFA. Det er foreslått endringer i reglene om saksomkostninger, samt åpnet for å øke klagegebyret til KOFA. Dette vil redusere forekomsten av åpenbart grunnløse klager, men det vil etter FMA sitt syn fremdeles være økt forekomst av klager til KOFA, herunder klager som ikke gis medhold. Etter FMAs syn er de foreslåtte endringene positive for leverandørens rettsikkerhet. Samtidig vil de foreslåtte endringene føre til at flere anskaffelsesprosesser stopper opp, og det økte omfanget av klager vil være resurskrevende for oppdragsgiver. Dette vil kunne medføre mange unødvendige forsinkelser, som kan stride mot lovens formål om effektiv bruk av statens ressurser.

Dersom forslaget tas til følge vil det etter FMA sitt syn være viktig at KOFA tilføres nok ressurser til at sakene undergis en rask og effektiv klagebehandling. Dette gjelder særlig dersom klager til nemnda gis automatisk suspensiv virkning til saken er avgjort. Det må også vurderes om det skal gjøres andre endringer i saksbehandlingsreglene i KOFA for å unngå at anskaffelsesprosessene stopper opp. I denne sammenheng er det uheldig at utvalget ikke går nærmere inn på hvilke endringer de mener er nødvendig for å sikre effektiv saksavvikling hos KOFA.

Som redegjort for mener FMA det er mange gode grunner som taler for de foreslåtte endringene. Vi ser imidlertid også at de foreslåtte endringene vil kunne skape en del utfordringer, og vi er bekymret for at for mange klager til KOFA i realiteten vil bli en flaskehals for anskaffelsesprosessene hvor disse stopper opp, og hvor det kreves uforholdsmessig mye ressurser fra oppdragsgiver. Vi mener utvalget ikke har redegjort tilstrekkelig for hvordan disse utfordringene bør løses, og vi konkluderer derfor med at vi ikke støtter de foreslåtte endringene.

Videre foreslår utvalget at KOFA får tilgang til alle sakens dokumenter uavhengig av lovbestemt taushetsplikt. Etter FMA sitt syn vil forslaget som utgangspunkt bidra til bedre og mer effektiv saksopplysning. FMA forstår utvalget som at det hovedsakelig siktes til lovbestemt taushetsplikt om forretningshemmeligheter og lignende. Vi forstår det som at de begrensningene som for øvrig følger av tvistelovens regler om dokumentfremleggelse fremdeles er ment å komme til anvendelse. Dette er viktig for FMA i praksis da flere av våre sivile anskaffelser gjennomføres med tilbakeholdelse av gradert informasjon i medhold av sikkerhetsloven med tilhørende forskrifter og som omfattes av bevisforbudet i tvisteloven § 22-1. Dersom utvalgets forslag tas til følge mener FMA at det må komme tydeligere frem at man med henvisning til «lovbestemt taushetsplikt» ikke har ment å fjerne adgangen til å skjerme sikkerhetsgradert informasjon.

2.4.1 Særlig om tilsyn og sanksjonen kjenne kontrakt uten virkning:

Per nå er Norge det eneste landet i Norden hvor håndheving av anskaffelsesregelverket utelukkende er overlatt til de private aktørene. Medlemmer av referansegruppen har gitt innspill på at dette er uheldig bl.a. i de tilfellene hvor markedssituasjonen er slik at private kvier seg for å påtale brudd på regelverket, i frykt for at dette vil få konsekvenser for dem i senere anskaffelser.

Utvalget foreslår at det opprettes tilsyn for offentlige anskaffelser, og at ansvaret for dette legges til konkurransetilsynet som allerede har lignende arbeidsoppgaver og rutiner på plass. Utvalget påpeker også at konkurransetilsynet allerede har rutiner på plass for å håndtere anonyme tips og klager. En slik overføring av ansvar vil derfor etter utvalgets syn ivareta også denne bekymringen fra referansegruppen. For det tilfellet at det ikke opprettes tilsyn med offentlige anskaffelser foreslår utvalget at det åpnes for anonyme klager til KOFA i saker om ulovlig direkteanskaffelser. Det

argumenteres med at oppdragivers rettsikkerhet ikke tar skade av at de ikke vet hvem klageren er. FMA støtter forslaget om å åpne for anonyme klager til KOFA.

Utvalget foreslår at Konkurransetilsynet gis myndighet til å ilegge gebyr for ulovlig direkteanskaffelser, med mulighet for å bringe saker om sanksjoner inn for KOFA. Sanksjonen «uten virkning» er foreslått som hovedredaksjonen mot ulovlige direkteanskaffelser. Konkurransetilsynet vil da vurdere hvorvidt vilkårene for å kjenne kontrakten uten virkning er oppfylt. Dersom de mener vilkårene er oppfylt, skal de fremme sak for KOFA, eller ilegge overtredelsesgebyr, jf. forslaget til ny § 25-3. KOFA gis dermed myndighet til å vurdere om en kontrakt skal kjennes uten virkning. Samtidig foreslås det at bruk av sanksjonen «uten virkning» begrenses til klager fremsatt innen 6 mnd. etter kontraktstildeling. Dette er en endring fra dagens rettstilstand hvor søksmålsfristen er 2 år. Det presiseres at myndigheten til å tilkjenne erstatning fremdeles vil ligge hos domstolene.

FMA ser at det kan være grunner for å opprette tilsyn med offentlige anskaffelser, og at ansvaret for et slikt tilsyn legges til Konkurransetilsynet. FMA er likevel i tvil om det er nødvendig med et slikt tilsyn. Leverandørene har allerede gode muligheter innenfor regelverket til å klage, og FMA vil minne om at også riksrevisjonen i dag fører tilsyn.

FMA støtter heller ikke forslaget om å gi KOFA myndighet til å kjenne en kontrakt uten virkning. KOFA sin klagebehandling gjøres i dag kun skriftlig. Utvalget har bedt departementet ta stilling om det unntaksvis skal åpnes for muntlig behandling. Den klare hovedregelen vil likevel være skriftlig behandling. Mange saker i offentlige anskaffelser har kompliserte faktum. Særlig der det er snakk om flertrinns prosedyrer som har pågått over tid. Det er vanskelig å få frem nyansene i slike saker gjennom skriftlig behandling. Utvalget viser til at skriftlig behandling av disse sakene fungerer fint i andre nordiske land. Sett i sammenheng med det at å kjenne en kontrakt uten virkning er en svært inngripende sanksjon for oppdragsgiver mener FMA likevel at myndigheten til å ilegge denne sanksjonen bør forbeholdes domstolene.

FMA støtter forslaget om å fastsette en egen søksmålsfrist på 6 mnd. for ileggelse av sanksjonen «uten virkning». Vi kan ikke se at en kortere søksmålsfrist vil være svært inngripende for leverandørene, da de også har en egeninteresse av å få slike spørsmål avklart raskt. Samtidig vil en kortere søksmålsfrist være avklarende for oppdragiver som raskere kan innrette seg etter resultatet i anskaffelsen som er gjennomført.

FMA støtter utvalgets subsidiære forslag om å utrede endringer i tvistelovens regler for å gjøre midlertidig forføyning til et reelt tilgjengelig rettsmiddel for mindre og mellomstore leverandører.

2.4.2 Særlig om erstatning:

Utvalgets vurdering av erstatningsreglene henger tett samme med utvalgets forslag til endringer av håndhevelsessystemet for øvrig. Dersom utvalgets øvrige endringsforslag tas til følge foreslår utvalget at leverandørens tapsbegrensningsplikt presiseres slik at muligheten til å kreve erstatning for tapt fortjeneste bortfaller dersom leverandøren kunne og burde forsøkt å avverge tapet gjennom en klage til KOFA forutfor kontraktsinngåelsen. Dette vil etter utvalgets syn redusere behovet for erstatningssøksmål i de fleste tilfeller. Erstatningssøksmål vil da begrenses til de tilfeller hvor det ikke har vært praktisk mulig å klage til KOFA, eller der kontrakt er inngått før KOFA har rukket å vurdere klagen. FMA støtter forslaget om å innføre en tapsbegrensningsplikt og mener det bør gjennomføres uavhengig av om utvalgets øvrige forslag tas til følge. Det vil si leverandørene bør være avskåret fra å kreve positiv kontraktsinteresse dersom de burde forsøkt å avverge tapet gjennom en midlertidig forføyning for domstolene forut for kontraktsinngåelse.

Utvalget foreslår også å innføre en særskilt søksmålsfrist for erstatningssøksmål. Dette avviker fra dagens rettstilstand hvor søksmålsfristen følger alminnelige foreldelsesfristen. FMA støtter også dette forslaget til endring.

Med hilsen

Øyvind Johan Kvalvik (e.f.)
assisterende direktør
generalmajor

Erlend Eimstad Kjær
Fung. Juridisk direktør, advokat

Dokumentet er elektronisk godkjent, og har derfor ikke håndskreven signatur.
